

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 2 Μαΐου 1930

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 140

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν:	
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ' ἐτησίως.....	Δρ. 200
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως.....	» 150
Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.....	» 300
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	» 200
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν:	
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ' ἐτησίως.....	» 400
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως.....	» 300
Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.....	» 600
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	» 400

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὁ στίχος Δρ. 2.50
 Διὰ καταστατικά κλπ. κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης » 180.—
 Ἡ τιμὴ ἐκάστου ἡμερησίου φύλλου..... » 2.—
 Ἐκάστου δὲ φύλλου Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν... » 3.—
 Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε προπληρωτέα.
 Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλοτύπου πληρωμῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 4593. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος νόμων. ... 1
 Νόμος 4602. Περί τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἢ καταργηθέντων νεκροταφείων. ... 2
 Νόμος 4603. Περί ἀπονομῆς βαθμοῦ καὶ μισθοῦ εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπισκοπῆς Ἱερῶς καὶ Σητείας. 3

- Νόμος 4604. Περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18)26 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Α. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Α. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων ἀπὸ τῆς κτημάτων» καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου». ... 4
 Νόμος 4605. Περί ἀγορᾶς ἔργων τέχνης πρὸς πλουτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης. ... 5

ΝΟΜΟΙ

(1)
 Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος νόμων.

Νόμος 4593

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ στατιστικὴ τῶν γάμων, γεννήσεων καὶ θανάτων, ὡς καὶ ἐν γένει ἡ τῆς θνητότητος, νοσηρότητος καὶ υγιεινῆς ἀποτελοῦσιν ἐφεξῆς Ἱδιον Τμήμα, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τμήμα Φυσικῆς Κινήσεως τοῦ Πληθυσμοῦ».

2. Τὴν θέσιν τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τμήματος τούτου καταλαμβάνει αὐτοδικαίως ὁ ὑπηρετῶν ἤδη ἐπὶ ἐκθμῶ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου Ἐπιθεωρητῆς τῆς Στατιστικῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ παρὰ τῇ Γενικῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἑλλάδος θέσεις Ἐπιθεωρητῶν ὀρίζονται ἐφεξῆς εἰς δύο.

2. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως, τὰ ἐφ' ἐκάστης διενεργουμένης παρ' αὐτῶν Ἐπιθεωρήσεως διατυπούμενα πόρισματα ὑποβάλλωσιν εἰς διπλῶν, ἐξ ὧν τὸ ἐν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς δ' καθ' ἑρμδιότητάς ὑπάγεται ἢ ἐπιθεωρουμένη ἀρχή.

Ἄρθρον 3.

Ὁ συνολικὸς ἐν τῷ κέντρῳ ἀριθμὸς τῶν γραμματέων καὶ μόνων τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος ὀρίζεται εἰς 20, τῶν γραφέων εἰς 170 καὶ τῶν πινακογράφων καὶ στοιχειοθετῶν εἰς 15 α' τάξεως, 28 β' τάξεως.

Ἄρθρον 4.

Τὸ σύνολον τῶν παρὰ τοῖς Τελωνεῖσις καὶ Λιμεναρχεῖσις θέσεων στατιστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζεται εἰς 17, ἐξ ὧν μία παρὰ τῷ Τελωνεῖῳ Ἀθηνῶν, δέκα παρὰ τοῖς Τελωνεῖσις καὶ Λιμεναρχεῖσις Πειραιῶς, μία παρὰ τῷ Τελωνεῖῳ καὶ Λιμεναρχεῖῳ Πατρῶν καὶ πέντε παρὰ τῷ Τελωνεῖῳ καὶ Λιμεναρχεῖῳ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς καθῆς θέσεις γραμματέων τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας δύνανται νὰ προάγῳνται καὶ γράφῳις α' τάξεως ἔχοντες δικασιτὴ ἐν συνόλῳ εὐδόκῳ ὑπηρεσίᾳ μονίμου γραφέως ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐπιτυχόντες ἐν εἰδικῇ δοκιμασίᾳ. Διὰ τὴν προαγωγὴν αὐτῶν εἰς γραμματεῖς α' τάξεως ἀπαιτεῖται διετής ὑπηρεσία γραμματέως β' τάξεως.

2. Τὸ τέταρτον τῶν ἐκάστου κενῶν θέσεων γραφῶν β' τάξεως συμπληροῦνται διὰ μονιμοποιήσεως μετὰ τῶν παρὰ τῇ Γενικῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετούντων ἐκτάκτων ἐν γένει γραφῶν, ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα καὶ ἐπὶ τὴν τούλαν χριστὸν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν. Οἱ οὕτω μονιμοποιούμενοι ὡς γραφεῖς β' τάξεως μετὰ διετὴ ἀπὸ τῆς μονιμοποιήσεως τῶν εὐδόκιμων ὑπηρεσίαν προάγονται εἰς γραφεῖς α' τάξεως.

3. Οἱ παραιτηθέντες ὑπάλληλοι τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας δύνανται, ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως, νὰ ἐπανέλθωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῇ αἰτήσῃ των, ἐφόσον, λόγοι τῆς παραιτήσεώς των δὲν ἀνάγονται εἰς ὑπηρεσιακὰ παραπτώματα καὶ ἐφόσον ἤθελεν ἐγκριθῇ ἡ ἐπάνοδος αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ θέσις τοῦ βιβλιοθηκαρίου καταργεῖται τοῦ κατέχοντος αὐτήν καταλαμβάνοντος αὐτοδικαίως ἀντίστοιχον ὀργανικὴν θέσιν γραμματέως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

2. Καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 3452 «περὶ συστάσεως Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἄρθρον 7.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται:

1. Αἱ περὶ ἀπονομῆς τίτλου Εἰσηγητοῦ ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Τμηματάρχου δ' τάξεως εἰς Γραμματεῖς α' τάξεως καὶ ὁμοειδήθιμους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατάξεις τῆς παραγράφου 25 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 780 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νόμου 1813, τῆς ἰσχύος αὐτῶν περισφιζομένης μόνον εἰς τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντας.

Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες καὶ δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων, ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 25 καὶ τῆς παρ. 5 ἐδ. 4 τοῦ ἀρθρ. 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3452 κωδικοποιημένου νόμου κατεπληροῦν τὸν βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου διατηροῦσι τοῦτον, ὁ δὲ ἐν αὐτῷ χρόνος ὑπηρεσίας λογίζεται διὰ τὴν εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν προαγωγὴν των.

2. Αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου ὑπ' ἀριθ. 3452 «περὶ συστάσεως Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος»:

α') Ἡ περὶ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν ἀκολούθου μετὰ διετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν τῶν κατεπληροῦντων διπλώμα Νομικῆς, ἐλλείψει κενῶν θέσεων γραμματέων, διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 18.

β') Ἡ περὶ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως β' τάξεως ἀκολούθου ἐχόντων μισθὸν γραμματέως β' τάξεως καὶ ὑπερκατετῇ ἐν γένει ἑμμεθὸν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς ὑπερδιετὴ τοιαύτην ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ, διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 18.

γ') Ἡ τελευταία διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 26 περὶ ἀπονομῆς μισθοῦ ἀκολούθου καὶ γραμματέως β' τάξεως εἰς τοὺς κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν προαχθέντας εἰς γραφεῖς α' τάξεως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1926 Ν.Δ. «περὶ ἀπονομῆς μισθοῦ γραμματέως β' τάξεως εἰς ὑπαλλήλους Ὑπουργείων», καὶ

δ') Ἡ τελευταία διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 37 «περὶ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ στατιστικοῦ ὑπαλλήλου α' τάξεως στατιστικῶν ὑπαλλήλων β' τάξεως, ἐχόντων ὑπερδιετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ καὶ ὑπερκατετῇ ἐν γένει δημοσίαν ἑμμεθὸν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγόμενων ἐμπορευμάτων εἰσπραττόμενον κατὰ

τὰς κειμένους διατάξεις τέλος στατιστικῆς, εἰσάγεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1930 ὁλόκληρον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

2. Διὰ τὸν ἀποκλειστικὸν ἐν τούτοις σκοπὸν τῆς ἐνεργείας εἰδικῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν, ὡς καὶ τῆς πληρεστεράς καὶ ἀριωτέρας ὁργανώσεως, ἀναπτύξεως καὶ ἀποδόσεως τῶν ἐργων τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, ἀναγράφεται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὑπὸ τίτλον «Ἀπόδοσις ὑπὲρ τοῦ λογαριασμοῦ στατιστικοῦ τέλους» ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἐκατοστὰ τῶν προβλεπομένων ἐκ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον στατιστικοῦ τέλους εἰσπράξεων.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ λογαριασμὸς τοῦ στατιστικοῦ τέλους μεταφέρεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1930 παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος.

2. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναγραφόμενον ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀποδίδεται κατὰ μῆνα δι' ἐντάλματων ἐκδιδόμενων ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἐκ δυνάμει τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ Λογαριασμοῦ τοῦ στατιστικοῦ τέλους. Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἐκδίδονται διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἐκατοστὰ τῶν κατὰ τὴν διάδοξιν ἐκάστου μηνὸς πραγματοποιουμένων ἐκ τοῦ στατιστικοῦ τέλους εἰσπράξεων.

3. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκ τοῦ στατιστικοῦ τέλους εἰσπράξεων αἱ τελωνειακαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς καὶ ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ ἐπομένου τοῦ βραδύτερον, ὅπως ἀναφέρωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ συνολικὸν ἀκριβὲς ποσὸν τῶν ἐκ τοῦ στατιστικοῦ τέλους ἐξαγωγῆς καὶ ἰδιαίτερως τῶν ἐκ τοῦ στατιστικοῦ τέλους ἐξαγωγῆς πραγματοποιηθεισῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα εἰσπράξεων. Ἀντίγραφα τῶν ἐν λόγῳ ἀναφορῶν ἐπισυνάπτονται ὡς δικαιολογητικὰ εἰς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδιδόμενα ἐντάλματα.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ διατηροῦνται ἐν πλήρει ἰσχύϊ αἱ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νόμου 3447 θετεινόμεναι διατάξεις περὶ λογαριασμοῦ τοῦ στατιστικοῦ τέλους.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως καὶ ἔτος ἀναγράφηται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ σχετικὴ πίστωσις διὰ τὰς ἐκ τῶν διεθνῶν συμβάσεων ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς συνδρομὴν καὶ λοιπὰς δαπάνας συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Διεθνῶν Στατιστικῶν Ὁργανώσεων ἐκδιδόμενα δημοσιεύματα.

2. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, τοῦ ὁποῦ αἱ λεπτομέρειαι κανονισθῶσιν διὰ Διαταγμάτων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ
Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας
Γ. Μαρῆς Π. Βουρλούμης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(?)
Περὶ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἢ καταργηθέντων
νεκροταφείων.

Νόμος 4602

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἐγκαταλειφθέντα ἢ καταργηθέντα νεκροταφεῖα ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα καὶ νομὴν εἰς τοὺς ιδρύσαντας αὐτὰ Δήμους ἢ Κοινότητες, οἱ δὲ νοτοὶ αὐτῶν δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐνοριακοὶ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ὀρίζοντος διὰ πράξεως αὐτοῦ τὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ναῶν τούτων περιοχὴν. Ἡ περιοχὴ τῶν ἔξῃ ἀνεγνωρισμένων ὡς ἐνοριακῶν ἐκ τῶν ναῶν τούτων ὀρίζεται ὁμοίως διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(3)
Περὶ ἀπονομῆς βαθμοῦ καὶ μισθοῦ εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸν
Ἐπιτροπὸν τῆς Ἐπισκοπῆς Ἱερᾶς καὶ Σητείας.

Νόμος 4603

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸν ἀπὸ τῆς 10ης Μαρτίου 1917 ἀσκούντα τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτροπῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἱερᾶς καὶ Σητείας ἀπονέμεται ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τμηματάρχου α' τάξεως καὶ καταβάλλεται παρὰ τοῦ ταμείου τῆς μοναστηριακῆς ἐπιτροπείας Λασηθίου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(4)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18)26 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Α. περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομ. Διατάγματος περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Α. περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Νόμος 4604

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ προσηρτημένον εἰς τὸν παρόντα νόμον Νομοθ. Διάταγμα τῆς 18)26 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομ. Διατάγματος περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διατάγματος περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ἐκδοθέν μετὰ σύμφωνον γνώμης τῆς ἐκ τῆς 2154 ἐ. ἑ. τῆς δυνάμει τῆς ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1929 ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς καταρτισθείσης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 357 (Τεύχος Α') τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Α. περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Α. περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐκδο-

σιν Ν. Διατάγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς», κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2154 ἐ. ἑ. σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν καταρτισθείσης Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες·

Ἄρθρον 1.

Ἀκυροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοῦ. Διατάγματος «περὶ ἀκυρώσεως συμβάσεως Μοναστηριακῶν κλπ. κτημάτων» καὶ τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 ὁμοίου περὶ ἀκυρώσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ., ὡς πρὸς τὰ μισθωθέντα κτήματα τῶν Μονῶν καὶ Ναῶν, ἡ δὲ κυριότης, ἡ νομὴ καὶ ἡ κατοχὴ τῶν κτημάτων τούτων λογίζεται ὡς οὐδέποτε ἀφαιρηθεῖσα ἀπὸ τοὺς δικαιούχους Μονὰς καὶ Ναοὺς.

Ἄρθρον 2.

Μισθώσεις τῶν κτημάτων τούτων γενόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΥΙΔ' καὶ μὴ λήξασαι εἰσέτι διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἀκυρουμένων τῶν ἀνευ τῶν νομίμων διατυπώσεων συννομολογηθεῖσων μισθώσεων ἀνευ δικαιωματὸς τινος ἀποζημιώσεως τῶν μισθωτῶν.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἁρθροῦ 1 καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κυρουμένου Νομ. Διατάγματος ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 ἀκυροῦνται, θεωρούμενα ὡς οὐδέποτε ἰσχύσαντα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοῦ. Διατάγματος καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 ὁμοίου, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, τροποποιῶνται προκαίμενου περὶ κτημάτων Μονῶν καὶ Ναῶν ἐκποιθέντων ἀκύρως, ὡς ἐξῆς:

1. Θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀκύροι αἱ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1922 μέχρι 4 Νοεμβρίου 1926 συναφθεῖσαι παρὰ Μονῶν καὶ Ναῶν συμβάσεις ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἢ συστάσεως ἐμπραγμάτων δικαίων ἐπ' αὐτῶν ὅσαι ἐγένοντο παρὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων ἢ ἀνευ δημοπρασίας, τὰ δὲ κτήματα, περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις, ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τοὺς πρώην, κυρίους, οἵοναι νομεῖς αὐτῶν μονὰς καὶ ναοὺς, θεωρουμένους ὡς μηδέποτε ἀποβαλόντας τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων τούτων.

2. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως οἰουδήποτε κατόχου, ὅπως ἀποδόσῃ τὴν κατοχὴν κτήματος, ἐπανερχομένου αὐτοδικαίως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νομοῦ. Διατάγματος εἰς Μονὴν ἢ Ναὸν, ἀποφαίνεται ἐπὶ αἰτήσεϊ τοῦ ἐνδιαφερομένου εὐαχούς οἴκου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 634 καὶ ἐπομένων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου ἐντὸς τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, παρατείνουμένων λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἀνατρέπει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἐν ἁρθρῳ 3 ἀναφερόμεναι συμβάσεις λογίζονται ἔγκυροι, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΥΙΔ'. Ἐὰν ὅμως ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις ἐγένετο μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1924 καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως δικαίου τοιούτου, οἱ ἐκποιήσαντες Μονὴ ἢ Ναὸς δύνανται νὰ ζητήσωσι δι' ἀγωγῆς ἀπὸ τὸν μετ' αὐτῶν συμβληθέντα τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως δίκαιον τίμημα ἢ ἀντάλλαγμα. Ἡ ἀγωγή αὕτη παραγράφεται μετὰ ἐν ἑτος, ἀρχομένης τῆς προθεσμίας ἀπὸ

τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τοῦ κυροῦντος καὶ τροποιοῦντος τὸ ἄνω Ν. Διάταγμα.

Λογίζονται ἐπίσης ἔγκυροι συμβάσεις ἐκποιήσεως συναφθεῖσαι παρὰ Μονῶν ἢ Ναῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀγροτικού Νόμου καὶ κατὰ τὰς κειμένας ἐκάστοτε διατάξεις, μὴ ἐφαρμοζομένων δι' αὐτὰς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927 ἀποφάσεις τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, συμφώνως τῷ ἁρθρῳ 3 ἀριθμὸς 2 τοῦ Νομοῦ. Διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1926 περὶ εἰσπράξεως τῆς διαφορᾶς τοῦ τιμήματος κτήματος Μονῆς ἢ Ναοῦ ἀπὸ τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως δίκαιον τίμημα αὐτοῦ, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ ἐφόσον ἐξετελέσθησαν καὶ καθ' ὃ μέρος ἐξετελέσθησαν, πᾶν δὲ ὅ,τι εἰσπραχθῇ δυνάμει τοιούτων ἀποφάσεων μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου 1927 παραμένει ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, τὸ δὲ εἰσπραχθὲν μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἐπιστρέφεται εἰς τὰς δικαιούχους Μονὰς ἢ Ναοὺς.

Διὰ τὰ λοιπὰ καὶ διὰ τὰ μὴ εἰσπραχθέντα εἰσέτι ποσὰ αἱ ἀποφάσεις αὗται φέρονται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου Ναοῦ ἢ Μονῆς ἢ τοῦ ἑτέρου συμβληθέντος τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ὅστις κατόπιν ἐρεύνης καὶ βεβαιώσεως τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει πραγματικῶν περιστατικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἁρθρῶν 634 καὶ ἐπομένα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας κηρύσσει ἐκτελεστάς τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ καὶ τελείως ἀπορρίπτει.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου προσωρινὴν ἔχει ἰσχύν, μὴ ἀσχοῦσα ἐπὶρροὴν εἰς τὴν κυρίαν δίκην περὶ τῆς τοιαύτης διαφορᾶς τοῦ τιμήματος.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαιτᾶται αἱ ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενόμεναι μεταγραφὰι κτημάτων Μονῶν καὶ Ναῶν περιελθόντων αὐτῇ δυνάμει τῶν καταργουμένων ὡς ἄνω διατάξεων ἀκυροῦνται ἐξ ὑπαρχῆς δυνάμει τοῦ παρόντος διαγραφουμένης τῆς σχετικῆς πράξεως αἰτήσεϊ τῶν ἔχοντων ἔννομον πρὸς τοῦτο συμφέρον.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν κτήμα Μονῆς ἢ Ναοῦ ἐκ τῶν ἀποδιδωμένων αὐτοῖς δυνάμει τῶν ἄλλων διατάξεων τοῦ παρόντος ἐπωλήθη παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927, ὁ πρῶν κύριος αὐτοῦ Ναὸς ἢ Μονὴ λαμβάνει παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ κτήματος εἰσπραχθὲν τίμημα, ὁ δὲ ἀγοραστὴς διατηρεῖ πάντα τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης κτηθέντα δικαιώματα, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης καὶ αὐτοῦ μεταγραφῶν τοῦ κτήματος.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας αἱ καὶ κυρωθεῖσαι καὶ γενόμεναι ἀποδεκταὶ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐφ' ὅσον κατεβλήθη τὸ 1) 4 τοῦλάχιστον τοῦ τιμήματος, δὲν ἐτελειώθησαν ὅμως διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ἀγοραπωλησίας, τίθενται ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφαινομένου ὑπὲρ τῆς ὑπογραφῆς ἢ μὴ τῆς συμβάσεως.

Ἐὰν τοιοῦτον κτήμα ἐξεμισθώθη παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927, ἡ τοιαύτη μίσθωσις ἐὰν ἐτηρηθῇσαν αἱ νόμιμοι περὶ δημοπρασιῶν διατυπώσεις διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, θεωρουμένης ὡς ληξάσης τῆς προηγουμένης ὑπὸ τῆς Μονῆς ἢ Ναοῦ συννομολογηθείσης μισθώσεως ἀνευ δικαιωματὸς τινος ἀποζημιώσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὑποκαθίσταται δὲ αὐτοδικαίως εἰς πάντα τὰ δικαιώματα τῆς ἐκμισθωτρίας Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης ὁ ἀνακτὼν τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος Ναὸς ἢ Μονὴ, εἰς τὸν ὁποῖον δίδονται πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ δοθεῖσαι εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἀμυναν ἐγγυήσεις. Τὰ παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης εἰσπραχθέντα μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου 1927 μισθώματα παραμένουσιν ὑπὲρ αὐτῆς.

*Άρθρον 8.

1. Ὁ ἀποκτήσας τὴν κυριότητα ἢ ἐμπράγματον δικαίωμα παρὰ Μονῆς ἢ Ναοῦ δυνάμει συμβάσεως θεωρουμένης ἀκύρου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος, ὁ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς αὐτοῦ διάδοχος ἔχει ἀξίωσιν διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν δικαιωπαρῶν τῶν δικαιωμάτων του καταβληθείσας ἀναγκαίως ἢ ἐπωφελεῖς δαπάνας, ἔχων δικαίωμα κατασχέσεως τοῦ κτήματος μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν. Τὴν κατάσχυσιν βεβαιουμένων τούτων δαπανῶν ὀφείλει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου, δικάζων ἐπὶ ἀποδόσεως κτήματος εἰς Μονὴν ἢ Ναὸν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2. Διὰ τὰς πολυτελεῖς δαπάνας οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἔχει ὁ καταβαλὼν τοιαύτας, ἔχων μόνον δικαίωμα ἀφαιρέσεως ἐφ' ὅσον δὲν βλάπτεται τὸ πρᾶγμα.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπιστρεφόμενον κτήματος εἰς Μονὴν ἢ Ναὸν ἀντιτάσσεται κατ' αὐτῶν τὸ δικαίωμα παρακατασχέσεως αὐτοῦ παρὰ τοῦ δικαιούχου ἔνεκεν ἀναγκάων ἢ ἐπωφελῶν δαπανῶν δύναται ὁ κύριος τοῦ κτήματος Ναὸς ἢ Μονὴ δι' αἰτήσεως αὐτοτελοῦς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου ἢ καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2 νὰ ζητήσῃ τὸν προσδιορισμὸν τῶν δαπανῶν τούτων. Ὁ πρόεδρος δικάζει κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἐπόμενα τῆς Πολ. Δικονομίας, δύναται δὲ νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην, διορίζων ἓνα ἢ τρεῖς πραγματογνώμονας. Ὁ κύριος τοῦ κτήματος Μονὴ ἢ Ναὸς καταθέτων τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ὁρισθησόμενον ποσὸν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δύναται νὰ λάθῃ ἀμέσως τὴν κατοχὴν τοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2, ἀτονοῦντος τοῦ δικαιώματος περὶ κατασχέσεως τοῦ διακατόχου μετὰ τὴν ὡς ἄνω κατὰθέσιν τοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἔχει προσωρινὴν ἰσχὺν μὴ ἀσκούσα ἐπιρροὴν εἰς τὴν κυρίαν δικὴν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν δαπανῶν τούτων. Ἀμφότεροι οἱ διάδικοι δύναται δι' ἀγωγῆς νὰ ζητήσωσιν ὁ μὲν Ναὸς ἢ Μονὴ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ πλεόν καταβληθέντος ποσοῦ δαπανῶν, ὁ δὲ διακάτοχος τῷ πράγματι τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν ποσόν.

*Άρθρον 9.

1. Αἱ Μοναὶ ἢ οἱ Ναοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπανέρχεται κτῆμα κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἀμυναν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 ἐπιστραφέν παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης τίμημα εἰς τοὺς ὑπὲρ ὧν αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι ἐκποιήσεις.

2. Μὴ ἐπιστραφέντος τοῦ ἄνω τιμήματος παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης αἱ Μοναὶ ἢ οἱ Ναοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως κτῆμα κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ παρ' αὐτῶν εἰσπραχθέν ποσὸν δυνάμει τῆς ἀκυρουμένης συμβάσεως εἰς τὸν μετ' αὐτῶν συμβληθέντα, τοὺς καθολικοὺς ἢ εἰδικούς αὐτοῦ διαδόχους. Ἡ ἔξίωσις αὐτῶν περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ τιμήματος δίδει εἰς αὐτοὺς δικαίωμα παρακατασχέσεως τοῦ πράγματος μέχρι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμήματος παρὰ τῆς Μονῆς ἢ τοῦ Ναοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Τὴν παρακατάσχυσιν ταύτην, μὴ κατατεθέντος τοῦ τιμήματος, ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου ἐν τῇ ἀποφάσει.

*Άρθρον 10.

Αἱ ἐπὶ τοῦ οὕτως ἐπιστρεφόμενου κτήματος ὑπάρχουσαι ἐγγεγραμμέναι ὑπὲρ τρίτων ὑποθήκαι ἢ προσημειώσεις κατὰ τοῦ ἀγοράσαντος τὸ κτῆμα ἢ τοῦ ἀποκτήσαντος ἐμπράγματον δικαίωμα παρὰ Μονῆς ἢ Ναοῦ ἢ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν αὐτοῦ διαδόχων ἐξαλείφονται ἅμα ἢ Μονὴ ἢ ὁ Ναὸς καταθέσῃ ὑπὲρ τοῦ μετ' αὐτοῦ συμβληθέντος καὶ τῶν ἐνυποθήκων δανειστών του τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου τίμημα ὡς καὶ τὸ καθορισθὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ποσὸν δαπανῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Πικ-

ρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ κατὰ τὴν τεῖραν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἔχουσι δικαίωμα προτιμῆσεως ἐπὶ τῶν ποσῶν τούτων, τὴν δὲ διανομὴν αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως διατάσσει ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου διὰ πράξεώς του, διατάσσων ἐπίσης τὴν ἐξάλειψιν τῶν ὑποθηκῶν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου Ναοῦ ἢ Μονῆς.

*Άρθρον 11.

Κτήματα Μονῶν ἢ Ναῶν ἀπαλλοτριωθέντα ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν ἐπαναφέρονται αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρώην κύριον Ναὸν ἢ Μονὴν, διαγραφομένων αὐτοδικαίως τῇ αἰτήσει τῆς Μονῆς ἢ τοῦ Ναοῦ τῶν ὑπὲρ τῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τρίτων ἢ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενομένων μεταγραφῶν. Ἐπὶ τῶν οὕτως ἀποδιδωμένων ταῖς Μοναῖς ἢ Ναοῖς κτημάτων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως, τὰς παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενομένας πωλήσεις τοιούτων κτημάτων, τὰς τυχόν γενομένας ἐπ' αὐτῶν ἀναγκάας καὶ ἐπωφελεῖς δαπάνας καὶ τὰς ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων ὑποθήκας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τινος ὅπως ἀποδότης τὴν κατοχὴν κτήματος ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς πρὸς ἀστικήν ἐγκατάστασιν προσφύγων, ὡς καὶ ὑπὲρ Συνεταιρισμῶν ἀναπήρων πολέμου, μόνον δὲ ὑπὲρ τῶν πράγματι ἀναπήρων μελῶν αὐτῶν καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ταῦτα κείνται ἐκτὸς τοῦ περιβάλλου Μονῶν ἢ Ναῶν.

*Άρθρον 12.

Ἐὰν διακάτοχος κτήματος ἐκ τῶν ἐπιστρεφόμενων εἰς Μονὰς ἢ Ναοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 11 μετέβαλε δαπάναις αὐτοῦ ἢ τῶν δικαιωπαρῶν τῶν δικαιωμάτων του τὸ ἀκίνητον ἀπὸ οἰκοπέδου εἰς οἰκοδομὴν περαιωθεῖσαν ἢ ἡμιτελῇ μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927 καὶ ἀπὸ ἀγροῦ εἰς μόνιμον φυτεῖαν, οὗτος δύναται νὰ παραμείνῃ κύριος τοῦ κτήματος, ἐκτὸς ἐὰν κείται ἐντὸς περιβάλλου Μονῆς ἢ Ναοῦ ἀντιτάσσων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2 τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην μεταβολὴν τοῦ κτήματος καὶ ἐπὶ καταβολῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν δικαιούχον Μονὴν ἢ Ναὸν τοῦ δικαίου τιμήματος τοῦ κτήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πωλήσεως αὐτοῦ ἢ τῆς δικαίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 11.

Περὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, τάσσων ἐν τῇ ἀποφάσει του προθεσίαν οὐχὶ μείζονα τοῦ ἐνὸς ἔτους διὰ τὴν καταβολὴν τῆς διαφορᾶς τοῦ δικαίου τιμήματος ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς πραγματικῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμούντος νὰ μὴ ἀφαιρεθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ κυριότης τοῦ κτήματος.

Ὁ καταβαλὼν τὴν διαφορὰν ταύτην λογίζεται ὡς οὐδέποτε ἀποβαλὼν τὴν κυριότητα καὶ νομὴν τοῦ κτήματος.

Ἡ μὴ καταβολὴ τῆς ἄνω διαφορᾶς ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ταχθείσης προθεσμίας συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τοῦ διακατόχου ὅπως διατηρήσῃ τὸ κτῆμα, ἐφαρμόζονται δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ καταβληθείσας ἀναγκάας καὶ ἐπωφελεῖς δαπάνας καὶ τοῦ ἄρθρου 9 διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν τίμημα ἢ ποσὸν ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, προσωρινὴν ἔχουσα ἰσχύν, δὲν ἐμπδίζει τοὺς διαδόχους νὰ ζητήσωσι διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς τὸν ὁριστικὸν καθορισμὸν τοῦ δικαίου τιμήματος ἢ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ συνεπῶς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἢ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐπὶ πλεόν καταβληθέντων.

*Άρθρον 13.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουα-

ρίου 1926 Ν. Διατάγματος «περί άκυρώσεως τών διατάξεων του άπό 15 Νοεμβρίου 1923 Ν.Δ. και περί τροποποιήσεως του άπό 12 Σ)βρίου 1925 Ν. Διατάγματος και τά άρθρα 1 και 4 του άπό 5 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περί άπαλλοτριώσεως τών καταπατουμένων κτημάτων τών Ίερών Μονών» ως έτροποποιήθησαν ή συνεπληρώθησαν διά μεταγενεστέρων διατάξεων.

Άρθρον 14.

Τά κτήματα τών Μονών ή Ναών δύνανται νά διατεθώσι πρὸς άποκατάστασιν άκτημόνων καλλιεργητῶν, προσφύγων, μικρῶν κτηνοτρόφων και ὑπὲρ Κοινότητων διά τὰς ανάγκας τών μελῶν των κατὰ τὰς περί έκουσίας έκποιήσεως διατάξεις του άγροτ. νόμου κατόπιν άποφάσεως του Ύπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ όποίον όρίζει και τὸ τίμημα. Η διάταξις αὕτη ισχύει έπίσης πρὸς Ίδρυσιν Γεωργικῶν Σχολῶν ή γεωργικῶν ή κτηνοτροφικῶν σταθμῶν. Δι' ειδικῶ νόμου κανονισθῶσονται τὰ περί άναγκαστικῆς άπαλλοτριώσεως εἰς τὸ μέλλον τών εκκλησιαστικῶν κτημάτων πρὸς άποκατάστασιν έπίσης προσφύγων, άκτημόνων καλλιεργητῶν και μικρῶν κτηνοτρόφων. Αἱ μέχρις ὅμως τῆς 10ης Νοεμβρίου έ. έ. γενόμεναι τισαῦται κατὰ τὰς διατάξεις τών νόμων παραμένουσιν ισχυραί.

2. Αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ έαυτοῦ άναγκαστικαί άπαλλοτριώσεις μοναστηριακῶν γηπέδων ἐπὶ σκοπῷ άνεγέρσεως δημοσίων κτιρίων μή άνεγερθέντων μέχρι σήμερα άκυροῦνται, έπανερχομένων αὐτεδικαίως τών άκινήτων τούτων εἰς τὴν κυριότητα τών τέως κυρίων αὐτῶν Μονῶν και Ναῶν.

3. Κτήματα Ναῶν ή Μονῶν χρησιμοποιούμενα ως γυμναστήρια δημόσια ή άνεγνωρισμένων γυμναστικῶν συλλόγων παραμένουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τούτων έφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται ως τοιαῦτα, τῆς ιδιοκτητικῆς Μονῆς ή Ναοῦ διατηρούντων τὴν φιλήν μόνον κυριότητα ἐπ' αὐτῶν. Δι' άποφάσεως τοῦ Ύπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νά διατεθῶσι τοιαῦτα κτήματα εἰς γυμναστικούς συλλόγους ή δημοσίας ὑπηρεσίας ὅπως χρησιμεύσωσιν ως γυμναστήρια ή πρὸς επέκτασιν τοιούτων ὑφισταμένων. Έφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται ως γυμναστήρια δὲν ὑπόκεινται εἰς άπαλλοτριώσιν δι' άλλους σκοπούς, άκυρουμένης πάσης τοιαύτης τυχὸν γενομένης.

Άρθρον 15.

Αἱ έγκριτικαί άποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐπὶ μισθώσεων πέραν τῆς πενταετίας και εκποιήσεως άκινήτων αξίας ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν κοινοποιοῦνται μετὰ προηγουμένην έγκρισιν τοῦ Ύπουργοῦ τῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων. Έπίσης προκειμένου περί συμβίθασμου απαιτεῖται ή έγκρισις τοῦ Ύπουργοῦ τῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Άρθρον 16.

1. Ός πρὸς τὰς άπό 1 Ίανουαρίου 1922 μέχρι τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 συναφθείσας παρὰ τοῦ Δημοσίου και τῶν Δήμων συμβάσεις εκποιήσεως άκινήτων ή συστάσεως έμπραγμάτων δικαίων ἐπ' αὐτῶν, τὰς μή γενομένας κατὰ τὰς διατάξεις τών νόμων ή διατάξεις τοῦ άρθρου 3 αριθμὸς 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 άκυροῦται, θεωρουμένη ως μηδέποτε ισχύσασα.

2. Κυροῦται ως πρὸς τὰς συμβάσεις ταύτας τὰς γενομένας κατὰ τὰς διατάξεις τών νόμων ή διατάξεις τοῦ άρθρου 3 αριθμὸς 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926.

3. Ός πρὸς τὰ κτήματα τῶν Κοινοτήτων τὰ μισθωθέντα ή τὰ άκύρως εκποιηθέντα εφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 1 μέχρι 13, συμπεραλμθέντων, τοῦ παρόντος, τῆς κυριότητος, νομῆς και κατοχῆς τῶν κτημάτων τούτων λογισομένης ως ὑδάποτε άφαιρεθείσης άπό τὴν δικαιοῦχον Κοινότητα.

Άρθρον 17.

Τὰ άρθρα 6 και 7 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 καταργοῦνται. Ποσά, ἄτινα εισέπραξεν ή Άεροπορικῇ

Άμυνα κατ' εφαρμογὴν τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. Διατάγματος, παραμένουσιν εἰς ὅφελος αὐτῆς.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ενεργηθεῖσαι πράξεις βάσει τῶν άπό 4 Νοεμβρίου 1926 και 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διαταγμάτων «περί άπεδόσεως εἰς τὴν Έκκλησίαν κλπ.» εἰσὶν έγκυροι.

Άρθρον 18.

Τὸ άρθρον 8 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 και τὸ άρθρον 2 τοῦ νόμου 3533 «περί τοῦ ἐπιδόματος τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν και τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Γεν. Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου» τροποποιεῖται ως έξῆς:

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου καθίσταται ἐξαμελὲς αποτελούμενον α') ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ως Προέδρου, και δύο Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, εκλεγομένων εκάστοτε ὑπὸ τῆς Ίεράς Συνόδου, β') τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Έκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, γ') τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ίερᾷ Συνόδῳ και δ') τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ύπουργοῦ Παιδείας.

Διὰ τὴν άπαρτίαν και πρὸς λήψιν ἐν γένει έγκύρου άποφάσεως απαιτεῖται ή παρουσία τεσσάρων μελῶν, ἐξ ὧν άπαραιτήτως τὰ δύο ἐκ Μητροπολιτῶν, ἐν ίσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ή ψήφος τοῦ προέδρου.

Τὴν Πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐν αὐτῷ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Ἀρχιερεὺς και ὑπογράφει αὐτ' αὐτοῦ τὰ έγγραφα και τὰς άποφάσεις.

Ο Διευθυντῆς τοῦ Γενικοῦ Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου μετέχει τῶν συνεδρίων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ως εισηγητῆς ἐπὶ άπασῶν τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων, διατυπουμένης τῆς γνώμης του εἰς τὰ πρακτικά.

Τούτων άπόντων ή κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐν τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὁρίζομενον ὑπὸ τοῦ Ύπουργοῦ.

Τὰ λαϊκά μέλη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνουσιν εκάτὸν δραχμὰς κατὰ συνεδρίαν.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γενικοῦ Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου, πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ, διορίζομενον παρὰ τοῦ Ύπουργοῦ τῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων ἐκ τῶν ἔχόντων τὰ νόμιμα προσόντα διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ύπουργοῦ τῆς Παιδείας και τῶν Θρησκευμάτων, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γενικοῦ Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου διορίζονται και προάγονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ύπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ως πειθαρχικὸν συμβούλιον άσκει και τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς περί δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις. Αἱ άποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ως πειθαρχικοῦ τοιούτου, προκειμένου περί προσωρινῆς άπολύσεως, εκτελοῦνται μετὰ έγκρισιν τοῦ Ύπουργοῦ τῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Άρθρον 19.

Διὰ Διατάγματος προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ Ύπουργοῦ τῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Γενικοῦ Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου δύνανται νά ἀνατεθῶσι τινὰ ἐκ τῶν καθηκόντων και δικαιωμάτων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου εἰς τὰ οἰκεία Μητροπολιτικά Συμβούλια, ή και τὸν οἰκείον Μητροπολίτην.

Άρθρον 20.

Τὸ ἐδάφιν 1 τοῦ άρθρου 12 τοῦ άπό 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διατάγματος καταργεῖται, έπανερχομένων ἐν ισχύϊ τῶν προγενεστέρων διατάξεων μετὰ τῆς προσθήκης «οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταργουμένου ἐδαφίου διορισμοὶ και προαγωγαὶ παραμένουσιν έγκυροι». Αἱ δὲ θέσεις τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας

παρά τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐξεστῶνται κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρά τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

Ἄρθρον 21.

Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 30 τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' (περὶ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου).

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπόχρεον νὰ λαμβάνῃ ἀπόφασιν ἐντὸς μηνὸς κοινοποιεῖ ταύτην εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 22.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος, ὅπερ θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ἅμα συνερχομένην, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεύων

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ μέλη

Δ. Δίγκας, Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Γόντικας, Γ. Μαρῆς,
Π. Βουρλούμης, Ἑμμ. Ἐμμανουηλίδης.

Ἄρθρον δευτέρον.

Τὸ ὡς ἄνω κυρούμενον Ν. Δ. τῆς 18)26 Σεπτεμβρίου 1926 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 προστίθεται:
«Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος πράξεις μεταγράφονται ἐπιμελείᾳ τῶν μονῶν καὶ ναῶν εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῶν μεταγραφῶν».

2. Ἐν ἐδαφίῳ 2 τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ 3 μετὰ τὴν λέξιν «Πρόεδρος» προστίθεται:

«ἐχούσης προσωρινὴν ἰσχύϊ, μὴ ἀσκήσαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν κυρίαν δίκην».

3. Ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἁρθροῦ 5 ἡ λέξις «Ἰουνίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Νοεμβρίου».

4. Ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἁρθροῦ 7 μετὰ τὰς λέξεις «εἰσπραχθὲν τίμημα» προστίθενται αἱ λέξεις «μετὰ τὴν 13ην Νοεμβρίου 1927».

5. Ἐν ἐδαφίῳ 3 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ 7 ἡ λέξις «Ἰουνίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Νοεμβρίου».

6. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἁρθροῦ 11 προστίθενται:
«Ἐν διαφωνίᾳ ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐδᾶφ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος».

7. Ἐν ἁρθρῳ 15 μετὰ τὴν λέξιν «πενταετίας» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ μὲ μίσθωμα ἐτήσιον 5.000 δραχμῶν ὥς».

8. Ἡ ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 16 διάταξις «θεωρουμένη ὡς μηδέποτε ἰσχύσασα» διαγράφεται, ἀντικαθίσταμένη διὰ τῆς ἑξῆς:

«αἱ κατὰ τὴν ἰσχύϊν ὅπως αὐτῆς τελεσθεῖσαι πράξεις παραμένουν ἰσχυραί».

9. Ἐν ἐδαφίῳ 7 τοῦ ἁρθροῦ 18 αἱ λέξεις «ἐκατὸν δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

«ἐκατὸν πενήκοντα δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν, μὴ δυναμένου τοῦ συνόλου τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν νὰ ὑπερβῇ τὰς δύο χιλιάδας δραχμῶν».

10. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθροῦ 4 μετὰ τὴν φράσιν «τοῦ παρόντος ἁρθροῦ» προστίθεται ἡ φράσις «ἐφ' ὅσον μόνον

οἱ ἀγορασταὶ εἶναι μικροὶ κτηνοτρόφοι ἢ ἀκτήμονες αὐτοκαλλιεργηταί. Ἡ περὶ τούτου κρίσις ἀνήκει εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προσφύγῃ τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἢ ὁ δὲ δὲ καὶ δόχος αὐτοῦ ὁργανισμὸς ἢ συνεταιρισμὸς ἀκτιμόνων καλλιεργητῶν ἢ ἀκτιμόνων μικρῶν κτηνοτρόφων, κατοικούντων ἢ διαμενόντων εἰς τὴν περὶ φέρειαν τῆς κοινότητος, ἐντὸς τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κτήμα.

Ἀρμόδιον δικαστήριον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν προσφυγῶν εἶναι ὁ ἀρμόδιος Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, δικάζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, καὶ κατ' ἐφεσιν, ἀσκουμένην ἐντὸς μηνός, ὁ ἀρμόδιος Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν.

11. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 14 προστίθεται ἡ φράσις «κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἁρθροῦ 4».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(5)

Περὶ ἀγορᾶς ἔργων τέχνης πρὸς πλουτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης.

Νόμος 4608

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ τὴν ἀγορὰν ἔργων τέχνης πρὸς πλουτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης ἀναγράφεται ἐτησίως ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—1931 ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων πίστωσις δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000).

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 ὡς καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ τιμὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως πωλουμένης τμηματικῶς, ὠρίσθη εἰς δραχ. δύο (2) δι' ἕκαστον φύλλον, ἡ δὲ ἑτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὠρίσθη ὡς ἑξῆς:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα

Δραχ. τριακοσίας (300) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ δραχ. ἑξακοσίας (600) διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὰ τρία τεύχη Α' Β' καὶ Γ'

Δραχ. διακοσίας (200) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. τετρακοσίας διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον

Δραχ. ἑκατὸν πενήκοντα (150) διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

καὶ Δραχ. (300) τριακοσίας διὰ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

καταβαλλομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐπὶ τῇ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ προσαγομένου ἢ ἀποστελλομένου πρὸς τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνδρομητοῦ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

“ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ,”

Ἡ ἑτησία συνδρομὴ εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν» ὠρίσθη εἰς δραχ. διακοσίας (200) διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ δραχ. τετρακοσίας (400) διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἑκάστου δὲ φύλλου τούτου εἰς δραχ. τρεῖς (3).

Ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχ. δύο καὶ 50/100 (2,50/100) κατὰ στίχον, ἡ δὲ τῶν δημοσιευμένων ἐπὶ πληρωμῇ Καταστατικῶν Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν, Σωματείων κ. λ. π. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Διὰ Διατάγματος τῆς 15ης Αὐγούστου 1927 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν» δημοσιευμένων, ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 ὡς ἑξῆς:

Δι' ἑκάστην δημοσίευσιν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων ἐν γένει εἰς δραχ. διακοσίας (200), καὶ τῶν ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1500).

Διὰ Διατάγματος ἀπὸ 10 Μαρτίου 1928 ὁρίζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1928 ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν» δημοσιευμένων συνοπτικῶν καταστάσεων εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πενήκοντα (750) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Διευθύνων

Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς

Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

Σημ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὰ τεύχη τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταῦτα, καθόσον ἐκδίδονται εἰς ὁρισμένον ἀριθμὸν φύλλων. Μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἢ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὅμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλὰς λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυπῶνται μετ' ἄλλων ἄλλα δὲ προθυσιῶς ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου